

TABELA 4.1 Ostre i podostre zaburzenia ruchu u dzieci, które mogą powodować nagłe pojawienie się objawów

Zaburzenie ruchu	Najczęstsza etiologia lub czynnik wywołujący	Uwagi
Płasawica	Popaciorkowcowa (Sydenhama), inne immunologiczne	Zazwyczaj powoduje znaczne zaburzenia funkcjonalne
Ostra ataksja	Po zakażeniu/poszczenienna	Zazwyczaj powoduje znaczne zaburzenia funkcjonalne
Opsoklonia-mioklonia	Po zakażeniu/poszczenienna	Zazwyczaj powoduje znaczne zaburzenia funkcjonalne
Akatyzja, ataksja, płasawica, dyskinezy, dystonia, tiki, drżenie podczas przyjmowania leków psychiatrycznych	Lekozależne	Ostre, przewlekłe (późne) lub odstawienne pojawienie się objawów
Płasawica/balizm	Gorączka/choroba u dzieci z dyskinetycznym typem porażenia mózgowego	Może prowadzić do rabdomiolizy
Tiki	Czasami ostry czynnik stresujący	Zaburzenia tikowe mogą mieć dramatyczny przebieg lub znaczne zaostrzenia; nie zawsze można zidentyfikować czynnik wywołujący
Drżenie psychogenne/trzęsienie się, tiki, zaburzenia chodu, dystonia	Często zidentyfikowany ostry czynnik stresujący	Wczesne rozpoznanie jest prawdopodobnie bardzo istotne, aby poprawić rokowanie

Wideo można przesłać wcześniej przez e-mail lub strony internetowe.

W poradni

Celem pierwszej wizyty w poradni jest postawienie diagnozy lub ustalenie planu, jak rozpoznać etiologię. Pomocne jest, aby pamiętać, że najczęściej występujące skargi dotyczące zaburzeń ruchu u dzieci są bardzo emocjonalnie stresujące dla rodziców, natomiast nie zagrażają życiu dzieci, ani nie wskazują na postępujące choroby neurologiczne. Przez zebranie wywiadu medycznego, badanie lekarskie oraz bezpośrednią obserwację lekarz powinien zdobyć dokładną ocenę ruchu. Innym ważnym celem jest rozpoczęcie godnej zaufania współpracy z dzieckiem i jego rodziną, aby ułatwić prawidłowe i przynoszące korzyści długoterminowe leczenie.

W poczekalni/rejestracja przez personel pomocniczy lub pielęgniarkę

Pewna część informacji o fenomenologii może zostać zebrana jeszcze przed wejściem do gabinetu lekarskiego. Oczywiście przykładem mogą być nasilone głosowe tiki. Bardziej poważne problemy dotyczące chodu lub ruchów mimowolnych można jednak zaobserwować w poczekalni lub gdy pielęgniarka bada parametry życiowe. Personel może także ocenić strach rodziców i może nagrać na wideo zaburzenia ruchu, które są głównym zmartwieniem rodziny. Niektórzy rodzice mogą chcieć przedyskutować podstawowy problem jedynie z lekarzem, bez obecności dziecka. Zazwyczaj ma to niepożądany efekt, ponieważ często wzmacnia lub powoduje strach i niepewność u dziecka.